

Arrest

**nr. 39 089 van 22 februari 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
X**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 december 2009 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier A).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K.-W. ADAM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. VANHELMONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 augustus 2009 werd verzoeker aangetroffen in het Rijk bij een politiecontrole en werd hem de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

1.2. Op 20 december 2009 werd verzoeker opnieuw aangetroffen bij een politionele actie. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar

de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“(…) Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet

de persoon die verklaart zich (H., M.) te noemen, geboren te (...) op (in) (...), en welke verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn,

het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, IJsland, Finland en Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië, Malta en Zwitserland tenzij hij(zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING: (2)

0 - artikel 7, eerste lid, 1: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien een geldig visum

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta (1), om de volgende reden:

** Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken,*

Met de toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

** Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden. (...)”*

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De Raad dient vast te stellen dat de in de bestreden beslissing vervatte maatregel tot vrijheidsberoving genomen werd in toepassing van artikel 7, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verweerder werpt terecht op dat, overeenkomstig artikel 71 van de Vreemdelingenwet, een vreemdeling tegen deze vrijheidsberovende beslissing een beroep kan instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot vrijheidsberoving in overeenstemming is met de wet.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt op dat verzoeker geen belang heeft bij de ingestelde vordering. Hij wijst erop dat verzoeker voorheen reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend en dat dit bevel definitief is en dus steeds kan worden uitgevoerd.

Verzoeker stelt in zijn repliekmemoirie dat uit het door verweerder neergelegd administratief dossier niet blijkt dat hij geen gevolg gegeven heeft aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem op 23 augustus 2009 werd ter kennis gebracht. Hij betoogt dat indien hij gevolg gegeven heeft aan dit eerste hem betekende bevel om het grondgebied te verlaten, deze beslissing geen waarde meer heeft.

In eerste instantie moet worden vastgesteld dat verzoeker in gebreke blijft aan te tonen dat hij gevolg zou gegeven hebben aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem op 23 augustus 2009 werd

betekend. In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te veronderstellen komt het immers niet aan verweerder, doch aan hemzelf toe hiervan het bewijs te leveren.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het is niet betwist dat aan verzoeker op 23 augustus 2009 reeds een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij reeds gevolg gaf aan dit bevel om het grondgebied te verlaten. Dit bevel om het grondgebied te verlaten maakt ook niet het voorwerp uit van enige procedure en is uitvoerbaar. De eventuele vernietiging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevel om het grondgebied te verlaten kan verzoeker derhalve niet tot voordeel strekken. Verzoeker heeft dan ook geen belang bij de vordering tot nietigverklaring van deze beslissing (RvS 22 maart 2006, nr. 156.746).

De ongestaafde bewering van verzoeker dat hij in zijn land van herkomst vervolgd wordt doet voorts – gelet op het feit dat hij niet aantoont dat hij ooit om een beschermingsstatus verzocht – geen afbreuk aan deze vaststelling.

De exceptie van verweerder is gegrond.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK